

Sygn. akt IV Ka 344/14

IV Kz 196/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA Stanisław Tomasiak

Sędziowie SO Sławomir Gosławski (spr.)

del. SR Anna Hanus-Klara

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 roku

sprawy **G. K.**

oskarżonego z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 13 marca 2014 roku sygn. akt II K 848/13

i z powodu zażalenia obrońcy oskarżonego na postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 14 kwietnia 2014 roku w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 2 kpk, art. 636 § 1 kpk, art. 632 ust. 2 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** zasądzoną na rzecz oskarżonego postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 roku w przedmiocie uzupełnienia wyroku o ustalenie w zakresie kosztów postępowania kwotę poniesionych kosztów obrony z wyboru podwyższa do wysokości 1.428,00 (jednego tysiąca czterystu dwudziestu ośmiu) złotych;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego G. K. kwotę 420,00 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków z tytułu udziału adwokata ustanowionego w charakterze obrońcy z wyboru w niniejszym postępowaniu odwoławczym;

wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w niniejszym postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 344/14

UZASADNIENIE

G. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 23 czerwca 2012 r. ok. godz. 01.50 na terenie parkingu położonego przy Hotelu (...) w m-ci W. ul. (...) gm. S., pow. (...), woj. (...), wziął udział w bójce wraz z K. G., K. S. oraz n/n mężczyzną, w wyniku czego G. K. doznał obrażeń ciała w postaci: stłuczenia twarzy i głowy, zasinienia okularowe powiek obu oczu, stłuczenia wargi dolnej po stronie prawej, uszkodzenie guzka zęba dolnego prawego „6”, stłuczenia łokci i kolan - zwłaszcza prawego, stłuczenia klatki piersiowej w okolicy mostka, otarcia naskórka twarzy i kończyn, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała G. K. trwające nie dłużej niż dni siedmiu w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego, jednocześnie K. G. doznał obrażeń ciała w postaci: złamania przegrody nosa, urazu nosa z masywnym obrzękiem, zasinieniem, oraz dobrną raną tłuczoną przy kąciku przyśrodkowym oka lewego, masywnego krwiaka okularowego powiek oka lewego, zasinienia powieki dolnej oka prawego, stłuczenia głowy w okolicy ciemieniowej prawej z dużym obrzękiem i zasinieniem, stłuczenia policzka prawego z dużym ciastowatym obrzękiem, stłuczenia z krwiakiem górnego przedsionka ust, drobnoplamistego zasinienia tylnej powierzchni ramienia lewego, drobnoplamistego zasinienia w okolicy łopatki lewej, stłuczenia z dużym nieregularnym zasinieniem na klatce piersiowej po stronie lewej - linii pachowej tylnej, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała K. G. trwające dłużej niż dni siedmiu w rozumieniu przepisów Kodeksu Karnego,

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 848/14:

uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu;

koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. uzupełnił wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 13 marca 2014 roku wydany w sprawie sygn. akt II K 848/13 w zakresie kosztów w ten sposób, że zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz G. K. kwotę 1.008,00 złotych tytułem poniesionych przez niego kosztów obrony z wyboru w sprawie II K 18/13, II K 848/13 oraz IV Ka 485/13 i kwotę powyższą nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w zakresie orzeczenia o winie zaskarżył prokurator .

Wyrokowi zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść i w konsekwencji uniewinnieniu w/w oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu poprzez przyjęcie przez sąd, że brak jest jakiegokolwiek dowodów na przyjęcie, że oskarżony nie tylko nie popełnił zarzucanego czynu ale nie dopuścił się jakiegokolwiek występku, podczas gdy prawidłowa ocena zabranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do zgola odmiennych wniosków.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sadowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb. II Wydział Karny do ponownego rozpatrzenia.

Na postanowienie w przedmiocie uzupełnienia wyroku o ustalenie dodatkowych kosztów postępowania zażalenie wniósł obrońca oskarżonego.

Domagał się zmiany tego postanowienia i zasądzenia na rzecz oskarżonego kosztów za obronę za ponowne rozpoznanie sprawy i dodatkowe terminy w tym postępowaniu oraz kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym.

W uzasadnieniu wskazał, że sąd I instancji nie zasądził na rzecz oskarżonego kosztów obrony przy ponownym rozpoznaniu sprawy „według § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności

adwokackie”. Ponowne rozpoznanie sprawy sąd potraktował jedynie jako dodatkowy termin, mimo że wiąże się ono z koniecznością uiszczenia przez oskarżonego nowej opłaty za obronę przed sądem rejonowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja prokuratora nie jest zasadna.

Analizując całokształt zebranych w sprawie dowodów należy uznać, że sąd rejonowy zebrał je w sposób wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia i należycie ocenił, co pozwoliło mu na wyprowadzenie prawidłowych ustaleń faktycznych. Sąd ten ustosunkował się do wszystkich istotnych dowodów w sprawie i stanowisku swemu dał wyraz w zasługującym na aprobatę uzasadnieniu. Dlatego też dzieląc w całości ocenę dowodów zaprezentowaną przez sąd merytoryczny, sąd okręgowy nie widzi zasadniczych powodów, aby powtarzać okoliczności wyprowadzone w motywach zaskarżonego wyroku, co wiązałoby się z cytowaniem ich obszernych fragmentów. Poczynione przez sąd ustalenia faktyczne znajdują bowiem odpowiednie oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, który został poddany wnikliwej i wszechstronnej analizie oraz ocenie, respektującej wymogi art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk. Konfrontując ustalenia faktyczne z przeprowadzonymi na rozprawie głównej dowodami trzeba stwierdzić, iż dokonana przez sąd rejonowy rekonstrukcja zdarzeń nie wykazuje błędu i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym sąd ten dał wiarę i się na nich oparł. Sąd I instancji słusznie podniósł, iż jedynym dowodem obciążającym oskarżonego są zeznania K. G., jednakże w świetle innych dowodów i z uwagi na swoją chwiejność i zmienność co do faktu głównego

(aktywnego udziału G. K. w inkryminowanym zjawisku) nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do ustalenia sprawstwa oskarżonego. Ciągłe odwoływanie przez tego świadka oświadczeń dowodowych dotyczących zadawania przez G. K. ciosów, bez racjonalnych powodów takich zmian nasuwa wątpliwości co do ich wiarygodności; relacje te wymagają potwierdzenia, a żaden z przesłuchanych świadków nie zauważył opisywanych przez świadka czynności sprawczych podejmowanych przez oskarżonego.

Nie budzi zatem zastrzeżeń, iż sąd I instancji w zasadniczych kwestiach związanych z odpowiedzialnością prawnokarną odmówił wiary K. G., do czego był w pełni uprawniony, a co dotyczyło w szczególności jego twierdzeń, iż był bity przez oskarżonego. Sąd merytoryczny okoliczności te prawidłowo zdyskwalifikował w motywach zaskarżonego wyroku; jego argumentów pominąć się nie da. Ponieważ z jego wywodami apelacja nie podejmuje rzeczowej polemiki, a są racjonalne i zakotwiczone w zasadach doświadczenia życiowego, więc w pełni zasługują na aprobatę. Apelacja kwestionuje stanowisko sądu z pozycji niekonsekwentnych zeznań K. G. oraz własnych subiektywnych ocen wymowy przeprowadzonych na rozprawie dowodów, przy wybiórczym i subiektywnym ujęciu ich zakresu, charakteru i treści - nie może osiągnąć zamierzonych przez skarżącego efektów.

Podniesione wyżej okoliczności, a także inne wskazane w motywach zaskarżonego wyroku dały jednak sądowi merytorycznemu podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych negujących sprawstwo oskarżonego.

Dlatego odwołanie prokuratora nie mogło odnieść zamierzonego przez niego efektu.

Na akceptację zasługuje zażalenie obrońcy i podniesiona w nim argumentacja.

W razie uchylenia orzeczenia końcowego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania adwokatowi należą się za obronę z urzędu minimalne stawki wynagrodzenia za każdą instancję z osobna, a nie 20% stawki jak za kolejny dzień rozprawy głównej. Pomimo tożsamości procesu wydanie orzeczenia jest cezurą, od której należy obliczać wysokość wynagrodzenia jako określoną stawkę minimalną z ewentualnym dodatkiem według § 16 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). W ponownym rozpoznaniu po uchyleniu orzeczenia koszty te należy liczyć od nowa (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 2009-09-08, II AKzw 774/09, Legalis).

Przenosząc powyższe zasady na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż należności z tytułu udziału w sprawie adwokata powinny wynosić:

- za postępowanie przed sądem I instancji (jeden dodatkowy termin rozprawy) – 504 złote;

- za postępowanie odwoławcze – 420 złotych;

- za ponowne postępowanie przed sądem I instancji (jeden dodatkowy termin rozprawy) – 504 złote, co daje łącznie kwotę 1428 złotych.

Dlatego sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądzoną na rzecz oskarżonego postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 roku w przedmiocie uzupełnienia wyroku o ustalenie w zakresie kosztów postępowania poniesionych kosztów obrony z wyboru podwyższył do wysokości 1428 złotych.

Dlatego sąd okręgowy orzekł, jak w sentencji; o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzekł na podstawie przepisów powołanych w wyroku, w tym zasądził (z powodu prawomocnego uniewinnienia G. K.) od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kwotę 420 złotych tytułem zwrotu wydatków z tytułu udziału adwokata ustanowionego w charakterze obrońcy z wyboru w niniejszym postępowaniu odwoławczym.